

Arrest

nr. 287 955 van 24 april 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. SIMONE
Stanleystraat 62
1180 UKKEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat I. SIMONE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 2 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 2 augustus 2022.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 30 augustus 2022 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, behorende tot de Igbo etnie en het Christelijke geloof, en op (...) 1994 geboren te Abia State, Nigeria. U woonde, sinds uw kindertijd tot aan uw vertrek, in Umuahia, Abia State. U behaalde een universitaire bachelor in de economie in Nigeria. Later, in Oekraïne, wou u nog een master Oil & Gas studeren, maar, toen de oorlog uitbrak, was u nog aan de voorbereidende taalcursus bezig. Sinds 2012, had u ook een barbierszaak.

Op, ongeveer, 27 mei 2015, viel de politie binnen bij IPOB-leider Nnamdi Kanu. Zijn huis was in de buurt van uw barbierszaak. Er ontstond veel chaos op de straat, en de Nigeriaanse militairen begonnen te schieten. U liep weg, maar raakte door een scherp voorwerp – u weet niet wat of door wie – gewond. De Nigeriaanse overheid beschouwt de Biafra jeugd (jonge mannen) als een bedreiging. U nam zelf geen deel aan de Biafra strijd of aan enige organisatie.

Daarnaast, is Abia State ook (in het algemeen) onveilig, omwille van de Fulani Herdsmen, 'unknown gunmen', bandieten/terroristen, Boko Haram en bovenstaande Biafra-strijd. De Nigeriaanse overheid doet hier niets aan.

In 2020 deed u een aanvraag om te studeren in Oekraïne. Er werd u een studievizum uitgereikt. U ging naar Oekraïne, maar moest terugkeren omwille van een COVID lockdown. Op 1 juli 2021, vertrok u definitief uit Nigeria. U reisde legaal, met uw eigen paspoort en uitgereikt studievizum, naar Oekraïne. Rond 27 februari 2022, verliet u Oekraïne omwille van de oorlog. Op 2 maart 2022, kwam u aan in België. Op 2 mei 2022, diende u een aanvraag tot internationale bescherming in.

Uw vader, E. K. O., is reeds woonachtig in België. Hij is gehandicapt en u zou graag voor hem willen zorgen. U heeft in België ook nog een halfbroer en –zus. Uw moeder, H. O., is overleden in juli 2022. U en uw familie weten niet wat de exacte doodsoorzaak was, enkel dat ze de dag voordien buikpijn had.

U legt volgende documenten neer ter staving van uw asielrelaas: (1) uw Nigeriaans paspoort (origineel getoond en volledig gekopieerd op DVZ); (2) uw Oekraïense verblijfsvergunning (origineel getoond en gekopieerd op DVZ); (3) uw vader zijn Belgische verblijfsvergunning (kopie op het CGVS); (4) een medisch attest m.b.t. het incident uit 2017 (per mail d.d. 10/08/2022); (5) attest m.b.t. uw religie en kerk (per mail d.d. 10/08/2022).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest voornamelijk de algemene onveiligheid in uw buurt en staat (deelstaat Abia), omwille van de Fulani Herdsmen, bandieten/terroristen, 'unknown gunmen,' Boko Haram, en de Nigeriaanse overheid. U vreest specifiek te worden vervolgd door de Fulani Herdsmen, omdat u een christen bent. Daarnaast, vreest u ook specifiek te worden vervolgd door de Nigeriaanse overheid, omdat u afkomstig bent uit Biafra (CGVS Vragenlijst d.d. 13/05/2022, hierna CGVS-V, p. 1-2; notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 02/08/2022, hierna NPO, p. 6, 15-17, 19-20).

U haalt herhaaldelijk aan dat u omwille van de algemene onveiligheid in uw buurt en in de deelstaat Abia uw land heeft verlaten. Ter illustratie, haalt u een incident aan waarbij u het slachtoffer werd van willekeurig geweld tussen de Nigeriaanse overheid en IPOB (tijdens de huiszoeking bij Nnamdi Kanu). Dit incident zou hebben plaatsgevonden in 2015 – u denkt op 27 mei 2015. U legt ook medisch attest voor m.b.t. wonde die u tijdens dit incident zou hebben opgelopen (CGVS-V, p. 1-2; NPO, p. 6, 15-20; zie groene map van het administratief dossier).

Er dient te worden opgemerkt – en benadrukt – dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere verwijzing naar de algemene (onveilige) situatie in het land van herkomst volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen. Er werd u om deze reden dan ook door de Protection Officer herhaaldelijk – tot viermaal toe – gevraagd of er redenen of elementen zijn waarom u specifiek zou worden geviséerd, dat u meer problemen zou hebben dan iemand anders uit uw buurt (NPO, p. 17, 19-20).

Betreffende uw verklaringen dat u zou worden geviséerd door de Fulani Herdsmen omwille van uw christelijk geloof (NPO, p. 17) – een vrees die u ook naliét expliciet te vermelden bij DVZ (CGVS-V, p. 1-2) – kan het volgende worden opgemerkt. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er zich in bepaalde regio's in Nigeria, meer bepaald in de zeer uitgestrekte geografische zone Middle Belt,

sinds een twintigtal jaar inderdaad conflicten voordoen tussen nomadische veehouders (Fulani herders) en sedentaire landbouwers, waarbij het aantal van deze conflicten de laatste jaren is gestegen. Ook de mate van geweld, onder andere gebaseerd op religieuze en etnische verschillen, en het aantal incidenten met veel slachtoffers zijn nieuwe factoren in deze conflicten. Doch, stelt de objectieve informatie dat de ernst, omvang en impact van deze conflicten regionaal verschilt en niet alle inwoners van de Middle Belt in gelijke mate treft, én dat het in nog mindere mate voorkomt ten zuiden van de regio Middle Belt, zoals Abia State, de staat waarvan u verklaart afkomstig te zijn. Bijvoorbeeld, tussen 1 januari 2016 en 27 maart 2017, rapporteerde Nigeria Watch twee dodelijke slachtoffers in Umuahia. Het CGVS is zich bewust van de precaire situatie die deze conflicten kunnen teweegbrengen, maar benadrukt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel moet worden onderzocht en beoordeeld. De beschikbare landeninformatie stelt duidelijk dat er bij deze beoordeling rekening dient te worden gehouden met omstandigheden die een risico inhouden, zoals: gebied van herkomst van de verzoeker, mate van betrokkenheid bij gewapende groeperingen, bezit van land of vee, enz. (zie landeninformatie toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier). Het loutere feit dat u christen bent, volstaat niet om een individuele vrees tegenover de Fulani Herdsmen aannemelijk te maken in geval van een terugkeer naar Nigeria. Bijkomend, verklaart u zelf dat u nooit eerder werd aangevallen (NPO, p. 18-19).

Betreffende uw verklaring dat u zou worden geïdoleerd door de Nigeriaanse autoriteiten, omdat u afkomstig bent van Biafra, waar elke jonge man als een bedreiging wordt gezien en verdacht wordt lid te zijn van IPOB (Indigenous People of Biafra) (NPO, p. 17-18), kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. De objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, bevestigt het bestaan van een onafhankelijkheidsorganisatie Indigenous People of Biafra (IPOB), dewelke is voortgekomen uit een andere onafhankelijkheidsgroep Movement for the Actualization of the Sovereign State of Biafra (MASSOB). Nnamdi Kanu is de leider van IPOB. De Nigeriaanse autoriteiten hebben de neiging om op IPOB-bijeenkomsten en -demonstraties te reageren, onder meer, door middel van willekeurige arrestaties, buitengerechtelijke executies, pesterijen, discriminatie, enz. Het steunen van separatistische bewegingen, onder meer, door het tonen van Biafra-symbolen zoals vlaggen en andere insignes kan naar verluidt leiden tot arrestatie en mishandeling. Maar, in tegenstelling tot uw beweringen dat elke jonge man risico loopt en geïdoleerd wordt, stelt de landeninformatie duidelijk dat niet elke persoon het risico loopt dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. De informatie verwijst hier naar verscheidene risico verhogende omstandigheden, zoals het niveau en aard van de betrokkenheid, zichtbaarheid van de verzoeker (bv. hoog profiel, eerdere arrestaties, optreden in de media), deelname aan bijeenkomsten of manifestaties, enz. U, die niet politiek actief is, die geen familieleden heeft die politiek actief zijn, die zelf geen deel uitmaakt van de Biafra-strijd en -activiteiten, die nooit deelnam aan een manifestatie, die nooit eerder werd gearresteerd, die nooit eerder werd aangevallen (NPO, p. 7, 18-19), kan bezwaarlijk gezien worden als een risicoprofiel. Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk kon maken dat u vrees heeft tegenover de Nigeriaanse autoriteiten in geval van terugkeer naar Nigeria.

Betreffende uw antwoord – wanneer nogmaals gevraagd naar elementen of redenen waarom u persoonlijk zou worden geïdoleerd – dat uw moeder mysterieus is gestorven (NPO, p. 19-20), kan vooreerst al worden opgemerkt dat u dit pas na de pauze aanhaalt én nadat u al tweemaal was gevraagd naar persoonlijke risicofactoren. Daarnaast is het feit dat uw moeder haar overlijden in mysterieuze omstandigheden is gebeurd en dat hieruit een risico verhogende factor voor u zou voortkomen, louter gebaseerd op speculatie. Hetgeen bevestigd wordt door uw eerdere verklaringen over het overlijden van uw moeder – gevraagd wat er was gebeurd, wat de oorzaak was – antwoordt u: “Ik weet het niet. Het was zo plotseling. Ik had de vorige nacht nog met haar gesproken... We hebben geprobeerd om het te ontdekken, maar vooralsnog hebben we nu nog geen oorzaak gevonden. Ze zei dat ze maagpijn had. Dat heeft ze me gezegd toen ik die avond met haar belde. Maar dat was ook alles.” (NPO, p. 10). Dit element kan dan ook niet aannemelijk maken dat u een individuele, concrete vrees heeft bij terugkeer naar Nigeria.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-reportnigeriasecurity-situation-v11-june-2021> en de EASO

Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 [https:// euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021](https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021)) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen: Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl asSunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Abia actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Abia aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Ten overvloede, merkt het CGVS op dat het incident (de huiszoeking/invasie bij Nnamdi Kanu) – dat u aanhaalde ter illustratie van de onveiligheid in uw buurt en deelstaat – door u wordt gesitueerd in 2015 – u denkt 27 mei 2015 – heeft plaatsgevonden (NPO, p. 16). Vervolgens, legt u een medisch attest voor, waarin staat dat u werd binnengebracht in het ziekenhuis op 10 mei 2017 nadat u gewond raakte toen u wegliep tijdens de invasie in Nnamdi Kanu's huis (zie groene map van het administratief dossier). Er dient dus te worden vastgesteld dat uw neergelegd attest een datum bevat die ruim twee jaar later is dan de door u opgegeven datum. Bovendien, zijn beide data niet correct: Nnamdi Kanu's huis werd immers doorzocht door de Nigeriaanse autoriteiten midden september 2017 (zie blauwe map van het administratief dossier). Er kan dan ook geen geloof meer gehecht worden aan uw bewering tijdens de onrusten na de invasie van het huis van Kanu gewond geraakt te zijn.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofdte ook geen vermoeden van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt uw Angolees paspoort en Oekraïense verblijfsvergunning voor. Deze documenten ondersteunen uw verklaringen omtrent uw identiteit, nationaliteit en reisweg, dewelke niet meteen ter discussie staan.

De Belgische verblijfsvergunning van uw vader heeft geen betrekking op uw eigen verzoek tot internationale bescherming. Dit document heeft dan ook geen invloed op bovenstaande conclusies.

U legt een attest voor met betrekking tot uw religie, dewelke uw verklaringen hieromtrent ondersteunen, dewelke ook niet meteen ter discussie staan.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 4 augustus 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het proportionaliteitsbeginsel, van de samenwerkingsplicht en van “*artikel 4 van Richtlijn 2004/83.0*”.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Er wordt in het verzoekschrift ingegaan op verzoekers veiligheid en vrees voor de Fulani Herdsman omwille van verzoekers christelijk geloof; op zijn vrees voor de Nigeriaanse autoriteiten en op het overlijden van zijn moeder.

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus kaart verzoeker de labiele veiligheidssituatie in Nigeria en de deelstaat Abia aan.

2.2. Verweernota

Verweerder dient op 18 oktober 2022 een nota in overeenkomstig artikel 39/72, § 1 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Nigeria de onveiligheid in zijn regio en haalt de crisis tussen de Indigenous People of Biafra (hierna: IPOB) en de Nigeriaanse overheid aan. Verzoeker stelt verder de Fulani Herdsmen te vrezen omwille van zijn christelijk geloof alsook de Nigeriaanse overheid omdat hij afkomstig is uit Biafra. Tevens vreest verzoeker bandieten/terroristen, “unknown gunmen” en Boko Haram.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de partijen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoeker geen persoonlijke, actuele en gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt.

Er moet vastgesteld worden dat verzoeker met zijn betoog niet verder komt dan het grotendeels volharden in zijn verklaringen op het CGVS en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hij stelt hiermee echter op geen enkele wijze in concreto de pertinente vaststellingen in een ander daglicht.

2.3.4.2. Vooreerst dient samen met de commissaris-generaal opgemerkt te worden dat verzoeker herhaaldelijk aanhaalt dat hij omwille van de algemene onveiligheid in zijn regio, de deelstaat Abia, zijn herkomstland heeft verlaten. De commissaris-generaal stipt in de bestreden beslissing ter illustratie aan dat verzoeker een incident aanhaalt waarbij hij het slachtoffer werd van willekeurig geweld tussen de Nigeriaanse overheid en IPOB (tijdens de huiszoeking bij Nnamdi Kanu) dat zou hebben plaatsgevonden in 2015 (27 mei) en waarvan hij ook een medisch attest voorlegt m.b.t. wonde die hij tijdens dit incident zou hebben opgelopen (Vragenlijst van 13 mei 2022, vraag 4 en 5; persoonlijk onderhoud, p. 6, 15-20).

De Raad treedt verweerders oordeel bij dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere verwijzing naar de algemene (onveilige) situatie in het land van herkomst en de verschillende actoren volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen. De commissaris-generaal merkt pertinent op dat er verzoeker om deze reden dan ook door de protection officer herhaaldelijk – tot viermaal toe – werd gevraagd of er redenen of elementen zijn waarom hij specifiek zou worden gevisieerd, dat hij meer problemen zou hebben dan iemand anders uit zijn buurt (persoonlijk onderhoud, p. 17, 19-20).

Door louter de algemene veiligheidssituatie in zijn herkomstland en regio alsook de verschillende actoren aan te halen maakt verzoeker geen persoonlijke vervolgingsvrees aannemelijk in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

De Raad beklemtoont in dit verband dat een verzoeker om internationale bescherming, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar enig verband met zijn persoon moet aannemelijk maken. Louter blote beweringen en verwijzingen naar algemene informatie, zonder dergelijk risico *in concreto* aan te tonen, kunnen in casu dan ook niet volstaan.

Aangaande het neergelegd medisch attest kan gewezen worden op de vaststellingen onder 2.3.5 (infra).

2.3.4.3. Aangaande verzoekers vrees voor de Fulani Herdsmen omwille van zijn christelijk geloof kan gewezen worden op volgende pertinente bevindingen in de bestreden beslissing:

“Betreffende uw verklaringen dat u zou worden gevisieerd door de Fulani Herdsmen omwille van uw christelijk geloof (NPO, p. 17) – een vrees die u ook naliel expliciet te vermelden bij DVZ (CGVS-V, p. 1-2) – kan het volgende worden opgemerkt. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er zich in bepaalde regio's in Nigeria, meer bepaald in de zeer uitgestrekte geografische zone Middle Belt, sinds een twintigtal jaar inderdaad conflicten voordoen tussen nomadische veehouders (Fulani herders) en sedentaire landbouwers, waarbij het aantal van deze conflicten de laatste jaren is gestegen. Ook de mate van geweld, onder andere gebaseerd op religieuze en etnische verschillen, en het aantal incidenten met veel slachtoffers zijn nieuwe factoren in deze conflicten. Doch, stelt de objectieve informatie dat de ernst, omvang en impact van deze conflicten regionaal verschilt en niet alle inwoners van de Middle Belt in gelijke mate treft, én dat het in nog mindere mate voorkomt ten zuiden van de regio Middle Belt, zoals Abia State, de staat waarvan u verklaart afkomstig te zijn. Bijvoorbeeld, tussen 1 januari 2016 en 27 maart 2017, rapporteerde Nigeria Watch twee dodelijke slachtoffers in Umuahia. Het CGVS is zich bewust van de precaire situatie die deze conflicten kunnen teweegbrengen, maar benadrukt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel moet worden onderzocht en beoordeeld. De beschikbare landeninformatie stelt duidelijk dat er bij deze beoordeling rekening dient te

worden gehouden met omstandigheden die een risico inhouden, zoals: gebied van herkomst van de verzoeker, mate van betrokkenheid bij gewapende groeperingen, bezit van land of vee, enz. (zie landeninformatie toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier). Het loutere feit dat u christen bent, volstaat niet om een individuele vrees tegenover de Fulani Herdsmen aannemelijk te maken in geval van een terugkeer naar Nigeria. Bijkomend, verklaart u zelf dat u nooit eerder werd aangevallen (NPO, p. 18-19)."

Door te volharden in zijn vrees voor de Fulani Herdsmen, zijn Igbo etnie te benadrukken en te wijzen op het feit dat het CGVS ook aangeeft dat er sprake is van toenemend geweld en er rekening moet gehouden worden met de situatie in 2022 te meer uit de Country Guidance tevens blijkt dat de veiligheidssituatie in het Zuid-Oosten snel verslechtert, brengt verzoeker geen concrete en valabele elementen bij die een ander licht kunnen werpen om de bovenstaande omstandige analyse. Verzoeker gaat er met zijn hoofdzakelijk algemeen betoog omtrent de veiligheidssituatie aan voorbij dat de commissaris-generaal geenszins de preciaire situatie ontkent die de conflicten kunnen teweegbrengen, doch heeft benadrukt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel moet worden onderzocht en beoordeeld. Verzoeker bekritiseert de cijfers en gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal maar brengt geen dienstige argumenten bij de terechte conclusie kan ombuigen dat de ernst, omvang en impact van de conflicten regionaal verschilt en niet alle inwoners van de Middle Belt in gelijke mate treft, én dat het in nog mindere mate voorkomt ten zuiden van de regio Middle Belt, zoals Abia State, de staat waarvan verzoeker verklaart afkomstig te zijn (EASO, Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021, p. 72).

Verzoeker betwist noch weerlegt de vaststelling dat het loutere feit een christen te zijn niet volstaat om een individuele vrees tegenover de Fulani Herdsmen aannemelijk te maken in geval van een terugkeer naar Nigeria en dat hij bovendien verklaarde dat hij nooit eerder werd aangevallen omwille van zijn geloof (persoonlijk onderhoud, p. 18-19). Daarenboven maakte verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) geen gewag van een vrees voor de Fulani Herdsmen vanwege zijn religie hetgeen afbreuk doet aan de ernst en geloofwaardigheid ervan. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij bij het invullen van de vragenlijst op de DVZ de voornaamste elementen ter ondersteuning van zijn beschermingsverzoek aanbrengt. Hij dient dit zo volledig, correct en nauwkeurig mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon evenwel redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij volledige verklaringen aflegt over zijn voorgehouden vrees.

Er dient beklemtoond te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat een verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van zijn religie dient rekening te worden gehouden met omstandigheden die het risico beïnvloeden, zoals: gebied van herkomst, geslacht, in het geval van de sjiitische minderheid - betrokkenheid bij het IMN, enz. (EASO, Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021, p. 72-73). In casu dient aangestipt te worden dat het christendom (45,9% van de Nigerianen) domineert in het zuiden alwaar verzoeker van afkomstig is (EASO, Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021, p. 72).

Voorts blijkt geenszins uit de beschikbare informatie dat personen die tot de etnische groep Igbo behoren worden aangeduid als een risicoprofiel of dat zij systematisch vervolging of ernstige schade riskeren.

2.3.4.4. Wat betreft verzoekers vrees voor de Nigeriaanse autoriteiten omdat hij afkomstig is uit Biafra, wordt in de bestreden beslissing terdege gemotiveerd:

"Betreffende uw verklaring dat u zou worden geïdoleerd door de Nigeriaanse autoriteiten, omdat u afkomstig bent van Biafra, waar elke jonge man als een bedreiging wordt gezien en verdacht wordt lid te zijn van IPOB (Indigenous People of Biafra) (NPO, p. 17-18), kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. De objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, bevestigt het bestaan van een onafhankelijkheidsorganisatie Indigenous People of Biafra (IPOB), dewelke is voortgekomen uit een andere onafhankelijkheidsgroep Movement for the Actualization of the Sovereign State of Biafra (MASSOB). Nnamdi Kanu is de leider van IPOB. De Nigeriaanse autoriteiten hebben de neiging om op IPOB-bijeenkomsten en -demonstraties te reageren, onder meer, door middel van willekeurige arrestaties, buitengerechterlijke executies, pesterijen, discriminatie, enz. Het steunen van separatistische bewegingen, onder meer, door het tonen van Biafra-symbolen zoals vlaggen en andere insignes kan naar verluidt leiden tot arrestatie en mishandeling. Maar, in tegenstelling tot uw beweringen dat elke jonge man risico loopt en geïdoleerd wordt, stelt de landeninformatie duidelijk dat niet elke persoon het

risico loopt dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. De informatie verwijst hier naar verscheidene risico verhogende omstandigheden, zoals het niveau en aard van de betrokkenheid, zichtbaarheid van de verzoeker (bv. hoog profiel, eerdere arrestaties, optreden in de media), deelname aan bijeenkomsten of manifestaties, enz. U, die niet politiek actief is, die geen familieleden heeft die politiek actief zijn, die zelf geen deel uitmaakt van de Biafra-strijd en -activiteiten, die nooit deelnam aan een manifestatie, die nooit eerder werd gearresteerd, die nooit eerder werd aangevallen (NPO, p. 7, 18-19), kan bezwaarlijk gezien worden als een risicoprofiel. Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk kon maken dat u vrees heeft tegenover de Nigeriaanse autoriteiten in geval van terugkeer naar Nigeria.”

Verzoeker stelt dat hij de Nigeriaanse autoriteiten vreest gezien hij afkomstig is uit Biafra waar elke jonge man als een bedreiging wordt gezien en verdacht wordt lid te zijn van IPOB. Hij wijst op de Country Guidance Nigeria van oktober 2021 waarin staat vermeld dat de Nigeriaanse overheid wel degelijk personen viseert die verdacht worden IPOB-leden te zijn en benadrukt de veiligheidssituatie in het Zuid-Oosten die aan het verslechteren is en zijn herkomst uit Abia state.

Verzoeker kan met zijn betoog evenwel geenszins afbreuk doen aan verweerders terechte vaststelling dat, in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, uit de landeninformatie duidelijk blijkt dat niet elke persoon onder dit profiel (leden en vermeende aanhangers van politieke partijen) het risico loopt dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Verweerder merkt met reden op dat wordt gewezen op verscheidene risicoverhogende omstandigheden, zoals het niveau en aard van de betrokkenheid, zichtbaarheid van de verzoeker (bv. hoog profiel, eerdere arrestaties, optreden in de media), deelname aan bijeenkomsten of manifestaties, enzovoort. De Raad stipt samen met verweerder evenwel aan dat verzoeker niet politiek actief is of is geweest, zelf niet heeft deelgenomen aan de Biafra-strijd of aan politieke activiteiten (Vragenlijst van 13 mei 2022, vraag 3; persoonlijk onderhoud, p. 7, 17-19).

2.3.4.5. Voorts sluit de Raad zich aan bij volgende pertinente overwegingen:

“Betreffende uw antwoord – wanneer nogmaals gevraagd naar elementen of redenen waarom u persoonlijk zou worden geviseerde – dat uw moeder mysterieus is gestorven (NPO, p. 19-20), kan vooreerst al worden opgemerkt dat u dit pas na de pauze aanhaalt én nadat u al tweemaal was gevraagd naar persoonlijke risicofactoren. Daarnaast is het feit dat uw moeder haar overlijden in mysterieuze omstandigheden is gebeurd en dat hieruit een risico verhogende factor voor u zou voortkomen, louter gebaseerd op speculatie. Hetgeen bevestigd wordt door uw eerdere verklaringen over het overlijden van uw moeder – gevraagd wat er was gebeurd, wat de oorzaak was – antwoordt u: –“Ik weet het niet. Het was zo plotseling. Ik had de vorige nacht nog met haar gesproken... We hebben geprobeerd om het te ontdekken, maar vooralsnog hebben we nu nog geen oorzaak gevonden. Ze zei dat ze maagpijn had. Dat heeft ze me gezegd toen ik die avond met haar belde. Maar dat was ook alles.” (NPO, p. 10). Dit element kan dan ook niet aannemelijk maken dat u een individuele, concrete vrees heeft bij terugkeer naar Nigeria.”

Door verweerders vraagstellingen en gevolgtrekkingen te bekritisieren en te volharden in zijn verklaringen zonder evenwel concrete argumenten bij te brengen ter weerlegging van bovenstaande motieven, kan verzoeker deze overwegingen niet ontkrachten. Verzoeker kan geenszins overtuigen dat het mysterieus overleden van zijn moeder een risicoverhogende factor is nu deze louter gebaseerd is op speculatie en er hieruit geen individuele, concrete en persoonlijke vrees blijkt.

2.3.4.6. De neergelegde documenten worden eveneens meegenomen in het kader van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Deze documenten moeten worden meegewogen in samenhang met verzoekers verklaringen.

De Raad meent dat de door verzoeker neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd.

2.3.4.7. Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtmotieven.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

2.3.4.8. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing, de verweernota en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de deelstaat Abia geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de vernoemde deelstaat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker meent dat de informatie waarnaar verweerder verwijst achterhaald is doch brengt met zijn verwijzing naar het reisadvies van de FOD Buitenlandse zaken en naar drie nieuwsartikelen aangaande incidenten in Abia geen dienstige elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Door te wijzen op een reisadvies van de FOD Buitenlandse zaken die gericht is tot toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een bepaald land of die niet van een bepaalde regio in dat land afkomstig zijn, brengt verzoeker geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse. Verder merkt de Raad op dat de nieuwsartikelen waarnaar verzoeker verwijst voornamelijk betrekking hebben op gevechten tussen gewapende mannen en soldaten en doelgerichte aanvallen betreffen op onder meer politieagenten. Het gegeven dat er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen in Abia en waarin diverse actoren betrokken zijn brengt niet ipso facto met zich mee dat er omwille van de loutere aanwezigheid in de deelstaat Abia een reëel risico bestaat slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Tot slot treedt de Raad volgende motieven in de bestreden beslissing bij:

“Ten overvloede, merkt het CGVS op dat het incident (de huiszoeking/invasie bij Nnamdi Kanu) – dat u aanhaalde ter illustratie van de onveiligheid in uw buurt en deelstaat – door u wordt gesitueerd in 2015 – u denkt 27 mei 2015 – heeft plaatsgevonden (NPO, p. 16). Vervolgens, legt u een medisch attest voor, waarin staat dat u werd binnengebracht in het ziekenhuis op 10 mei 2017 nadat u gewond raakte toen u wegliep tijdens de invasie in Nnamdi Kanu’s huis (zie groene map van het administratief dossier). Er dient dus te worden vastgesteld dat uw neergelegd attest een datum bevat die ruim twee jaar later is dan de door u opgegeven datum. Bovendien, zijn beide data niet correct: Nnamdi Kanu’s huis werd immers doorzocht door de Nigeriaanse autoriteiten midden september 2017 (zie blauwe map van het administratief dossier). Er kan dan ook geen geloof meer gehecht worden aan uw bewering tijdens de onrusten na de invasie van het huis van Kanu gewond geraakt te zijn.”

Verzoeker laat deze concrete motieven volledig ongemoeid zodat hij er met zijn algemeen betoog aangaande de veiligheidssituatie gaan afbreuk aan.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.8. Een schending van het redelijkheidsbeginsel of van het proportionaliteitsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.9. Waar de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aangevoerd, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg verzoeker de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Engels machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU